

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 24. novembra 2022 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spor vo veci samej, ktorý sa stal bezpredmetným – Zastavenie konania“

Vo veci C-302/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (Súd prvého stupňa č. 4 Castelló de la Plana, Španielsko) zo 7. mája 2021 a doručený Súdnemu dvoru 12. mája 2021, ktorý súvisí s konaním:

Casilda

proti

Banco Cetelem SA,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos, sudcovia L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin a O. Spineanu-Matei (spravodajkyňa),

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Banco Cetelem SA, v zastúpení: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a C. Vendrell Cervantes, abogados,
- španielska vláda, v zastúpení: M. J. Ruiz Sánchez, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Baquero Cruz, I. Rubene a N. Ruiz García, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: španielčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu zásad prednosti práva Únie a právnej istoty, článku 120 ZFEÚ, ako aj článku 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú Casilda, spotrebiteľka, a Banco Cetelem SA a ktorý sa týka zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý jej Banco Cetelem poskytla a ktorého úroková sadzba bola údajne úžernícka.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 93/13

- 3 Článok 4 smernice 93/13 stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

2. Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.“

- 4 Článok 8 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Smernica 2008/48/ES

- 5 Článok 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), nazvaný „Harmonizácia a záväzný charakter tejto smernice“, stanovuje:

„1. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľia nesmeli vzdať práv, ktoré sa im priznávajú podľa ustanovení vnútroštátneho práva, ktorými sa vykonáva táto smernica alebo ktoré zodpovedajú tejto smernici.

3. Členské štáty ďalej zabezpečia, aby sa ustanovenia, ktoré prijímú na vykonávanie tejto smernice, nedali obísť osobitnou formuláciou zmlúv, a najmä tým, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o úvere, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa jej uplatňovaniu.

...“

Španielske právo

Občiansky zákonník

- 6 Podľa článku 1255 Código civil (Občiansky zákonník) „zmluvné strany môžu uzavrieť dohody, doložky a podmienky, ktoré považujú za vhodné, pokiaľ nie sú v rozpore so zákonmi, morálkou alebo verejným poriadkom“.

Zákon o úžere

- 7 Podľa článku 1 prvého odseku Ley sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios (zákon o neplatnosti zmlúv o úvere s neprímerane vysokými úrokmi) z 23. júla 1908 (BOE č. 206 z 24. júla 1908, ďalej len „zákon o úžere“):

„Každá zmluva o úvere, v ktorej sú stanovené úroky, ktoré sú podstatne vyššie než obvyklé úroky a ktoré sú zjavne neprímerané vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo ktorej podmienky sú nespravodlivé, pričom existujú dôvody domnievať sa, že dlžník s nimi súhlasil z dôvodu, že sa nachádzal v núdzi, z dôvodu svojej neskúsenosti alebo z dôvodu, že jeho duševné schopnosti boli obmedzené, je neplatná.“

LGDCU

- 8 Článok 80 prepracovaného znenia všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov, ktorý bol schválený prostredníctvom Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (kráľovský legislatívny dekrét č. 1/2007, ktorým sa schvaľuje prepracované znenie všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov) zo 16. novembra 2007 (BOE č. 287 z 30. novembra 2007, ďalej len „LGDCU“), týkajúci sa „Požiadaviek uplatniteľných na zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté“ uvádza v rámci týchto požiadaviek v bode c) „dobrú vieru a spravodlivú rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, čo v každom prípade vylučuje použitie nekalých podmienok“.
- 9 Podľa článku 82 ods. 1 LGDCU:

„Za nekalé podmienky sa považujú všetky ustanovenia, ktoré neboli individuálne dohodnuté, a všetky praktiky, ktoré neboli výslovne schválené, pokiaľ v rozpore s požiadavkami dobrej viery spôsobujú

značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa a užívateľa.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Dňa 8. apríla 2011 žalobkyňa vo veci samej, spotrebiteľka, uzavrela s Banco Cetelem zmluvu o spotrebiteľskom úvere obnoviteľného typu (*revolving*), ktorá stanovovala ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 23,14 % a s ktorou sa spájalo poskytnutie kreditnej karty (ďalej len „predmetná úverová zmluva“).
- 11 Táto spotrebiteľka podala na vnútroštátny súd, Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (Súd prvého stupňa č. 4 Castelló de la Plana, Španielsko), žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, a to hlavne z dôvodu nedostatku transparentnosti a informovania pri jej uzavretí, v rozsahu, v akom stanovuje RPMN vo výške 23,14 %, a subsidiárne určenia, že túto úrokovú sadzbu treba kvalifikovať ako neprimeranú. Táto žaloba tiež smeruje k tomu, aby bola Banco Cetelem uložená povinnosť vrátiť jej úroky, ktoré už zaplatila, pričom žalobkyňa vo veci samej nemá byť uložená povinnosť vrátiť požičanú istinu.
- 12 Banco Cetelem spochybňuje netransparentnosť, ako aj úžernícku povahu predmetnej úverovej zmluvy. Na tento účel sa odvoláva najmä na rozsudok Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) č. 149/2020, zo 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600), ktorý sa týka výkladu zákona o úžere. Z tohto rozsudku vyplýva, že sadzbu uvedenú v predmetnej zmluve o úvere nemožno považovať za sadzbu úžerníckej povahy. Z uvedeného rozsudku totiž vyplýva, že na určenie, či úroková sadzba má takúto povahu, treba odkázať na priemernú úrokovú sadzbu uplatniteľnú na kategóriu, do ktorej patrí predmetná operácia, ako je uverejnená v úradných štatistikách španielskej národnej banky. V prejednávanej veci RPMN vo výške 23,14 % uvedená v predmetnej úverovej zmluve je nižšia ako priemerná úroková sadzba všeobecne uplatňovaná na túto kategóriu zmlúv, konkrétne zmlúv o revolvingových úveroch.
- 13 Vnútroštátny súd má pochybnosti o zlučiteľnosti rozsudkov Tribunal Supremo (Najvyšší súd) č. 628/2015 z 25. novembra 2015 (ES:TS:2015:4810), a č. 149/2020 zo 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600), so zásadami prednosti práva Únie a právnej istoty, ako aj so smernicami 93/13 a 2008/48.
- 14 Podľa vnútroštátneho súdu zásady vyplývajúce z týchto rozsudkov Tribunal Supremo (Najvyšší súd) nielenže skresľujú pojem „úžera“, keďže vylučujú jeho subjektívny aspekt, a to posúdenie situácie zraniteľnosti spotrebiteľa, ale sú tiež nezlučiteľné s článkom 4 ods. 2 smernice 93/13, keďže umožňujú stanovenie alebo preskúmanie ceny alebo nákladov spotrebiteľského úveru súdom bez akéhokoľvek právneho základu a mimo kontextu konštatovania neplatnosti zmluvy z dôvodu jej úžerníckej povahy. V dôsledku toho si tento súd kladie otázku, či v súlade so zásadou prednosti práva Únie musí ponechať túto judikatúru Tribunal Supremo (Najvyšší súd) neuplatnenú v rámci sporu, ktorý mu bol predložený.
- 15 Okrem toho, keďže Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v rozsudku č. 149/2020 zo 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600) rozhodol, že súd môže preskúmať nekalú povahu podmienky stanovujúcej úrokovú sadzbu len vtedy, ak spotrebiteľ podal návrh v tomto zmysle, táto judikatúra je tiež nezlučiteľná s povinnosťou súdu vyplývajúcou zo smernice 93/13, overiť *ex officio* nekalú povahu podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

- 16 Napokon podľa vnútroštátneho súdu Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v tomto rozsudku obmedzil voľnú úvahu vnútroštátneho súdu, pokiaľ ide o prípadnú úžernícku povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tým, že na tento účel stanovil kritériá, ktoré nie sú ani objektívne, ani presné, čím porušil zásadu právnej istoty, ako o tom svedčí odchylná judikatúra vnútroštátnych súdov. Táto právna neistota je podľa jeho názoru nezlučiteľná s cieľom efektívneho fungovania vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi, ktorý sleduje smernica 2008/48, ako aj článok 120 ZFEÚ.
- 17 Za týchto podmienok Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (Súd prvého stupňa č. 4 Castelló de la Plana) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. a) V súlade so zásadou ‚prednosti‘ práva Únie v oblastiach, ktoré patria do právomoci Európskej únie, najmä v rámci úpravy spotrebiteľských úverov a úverových zmlúv uzavretých so spotrebiteľmi, má vnútroštátny súd *ex officio* posúdiť súlad judikatúry Tribunal Supremo (Najvyšší súd) týkajúcej sa [zákona o úžere] ako ustanovenia vnútroštátneho práva s právom Únie (pokiaľ sa pôsobnosť tejto judikatúry nedotýka len neplatnosti uzavretej zmluvy, ale aj vymedzenia ‚hlavného predmetu‘ zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutom formou revolvingového úveru, ako aj primeranosti pomeru ‚kvalita/cena‘ poskytovanej služby), alebo treba prijať stanovisko Tribunal Supremo (Najvyšší súd), ktorý zastáva názor, že táto povinnosť overiť súlad s právom Únie a so smernicami Únie je podmienená a závislá od žalobného návrhu žalobcu (dispozičná zásada), a teda ak je žaloba podaná podľa vnútroštátneho práva založená ‚jedine a hlavne‘ na neplatnosti spotrebiteľského úveru ‚z dôvodu jeho úžerníckej povahy‘, treba konštatovať, že ‚sa neuplatní‘ prednosť práva Únie a jeho harmonizačný dosah, hoci judikatúra tohto Najvyššieho súdu týkajúca sa výkladu a uplatňovania uvedeného zákona o úžere sa dotýka vymedzenia hlavného predmetu a primeranosti pomeru kvalita/cena spotrebiteľského úveru, o ktorom má vnútroštátny súd rozhodnúť?
- b) V každom prípade vzhľadom na: zásadu prednosti a harmonizačný dosah práva Únie v rámci úpravy spotrebiteľských úverov a úverových zmlúv uzavretých so spotrebiteľmi; vzhľadom na to, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v mnohých svojich rozsudkoch opakovane rozhodol, že ‚vylúčenie‘ stanovené v článku 4 ods. 2 smernice [93/13] ako harmonizovanom predpise bolo v plnom rozsahu prebrané do španielskeho právneho poriadku, a preto nie je prípustné, aby vnútroštátny súd vykonal súdne preskúmanie cien; keďže v španielskom právnom poriadku neexistuje ustanovenie, ktoré by dovoľovalo alebo všeobecne upravovalo uvedené súdne preskúmanie cien, vrátane [zákona o úžere]; a keďže sa neposudzovala možná netransparentnosť podmienky, ktorá stanovuje cenu spotrebiteľského úveru, je v rozpore s článkom 4 ods. 2 smernice 93/13, aby vnútroštátny súd uplatnil uvedený zákon o úžere tým, že by jeho pôsobnosť rozšíril mimo jeho prirodzeného uplatnenia v rámci určenia neplatnosti zmluvy a na základe ‚novej‘ právomoci vykonal ‚súdne preskúmanie‘ týkajúce sa hlavného predmetu zmluvy, ktorým sa všeobecne stanoví buď cena spotrebiteľského úveru (odkazom na jeho bežnú úrokovú sadzbu alebo nominálnu úrokovú sadzbu), alebo náklady spojené s týmto úverom (odkazom na jeho [RPMN])?
- c) Napokon v súlade s vyššie uvedeným a vzhľadom na právny a harmonizačný rámec stanovený Zmluvou o FEÚ, najmä v oblasti právomoci Únie týkajúcej sa fungovania vnútorného trhu, je preskúmanie zo strany vnútroštátneho súdu na účely všeobecného stanovenia ceny spotrebiteľského úveru alebo nákladov, ktoré sú s ním spojené, hoci

neexistuje vnútroštátny predpis, ktorý by výslovne túto právomoc preskúmania upravoval, zlučiteľné s článkom 120 ZFEÚ, pokiaľ ide o otvorené trhové hospodárstvo a zásadu zmluvnej slobody zmluvných strán?

2. Vzhľadom na zásadu prednosti práva Únie v harmonizovanej oblasti, ktorá patrí do právomoci Únie, najmä v rámci smerníc, ktoré upravujú spotrebiteľské úvery a úverové zmluvy uzavreté so spotrebiteľmi, a vzhľadom na to, že zásada právnej istoty je nevyhnutným predpokladom správneho a efektívneho fungovania vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi, je v rozpore s uvedenou zásadou právnej istoty obmedzenie [RPMN] v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktoré možno všeobecne uložiť spotrebiteľovi, s cieľom bojovať proti úžere, o ktorom rozhodol Tribunal Supremo (Najvyšší súd), a to na základe kritérií, ktoré nie sú objektívne a presné, ale len na základe približného odkazu, a teda sa necháva na každý vnútroštátny súd, aby pri rozhodovaní sporu, ktorý prejednáva, v rámci svojej voľnej úvahy konkrétne stanovil toto obmedzenie?“

Konanie na Súdnom dvore

- 18 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa na túto vec vzťahovali ustanovenia o skrátenej prejednávaní podľa článku 105 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Na podporu svojho návrhu vnútroštátny súd uviedol, že položené otázky majú významný vplyv na súčasný kontext finančného trhu so spotrebiteľskými úvermi.
- 19 Článok 105 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že na návrh vnútroštátneho súdu, alebo výnimočne i bez návrhu, môže predseda Súdneho dvora, ak si povaha veci vyžaduje jej prejednanie bez zbytočného odkladu, po vypočutí sudcu spravodajcu a generálneho advokáta, rozhodnúť, že prejednanie konanie prebehne v skrátenej prejednávaní.
- 20 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o skutočnosť, že otázky položené v prejednávaní sa potenciálne týkajú veľkého počtu osôb a právnych vzťahov, treba pripomenúť, že skrátenej konanie upravené v tomto ustanovení predstavuje procesný nástroj určený na riešenie mimoriadne naliehavých situácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2022, Veridos, C-669/20, EU:C:2022:684, bod 24 citovanú judikatúru).
- 21 Vysoký počet osôb alebo právnych situácií potenciálne dotknutých rozhodnutím, ktoré vnútroštátny súd bude musieť vydať po tom, čo sa obrátil s prejednávaním návrhom na Súdny dvor, ako taký nepredstavuje výnimočnú okolnosť, ktorá by mohla odôvodniť použitie skrátenej konania [rozsudok z 3. marca 2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri a i. (Lekári špecialisti v odbornej príprave), C-590/20, EU:C:2022:150, bod 28 a citovaná judikatúra].
- 22 Za týchto okolností predseda Súdneho dvora 12. mája 2021 po vypočutí sudcu spravodajcu a generálneho advokáta rozhodol, že nie je opodstatnené vyhovieť tomuto návrhu.

Vývoj nasledujúci po podaní návrhu na začatie prejednávaní konania

- 23 Listom z 1. augusta 2022 Banco Cetelem informovala Súdny dvor s pripojením dôkazov na podporu, že 29. apríla 2021 bolo na vnútroštátnom súde podané uznanie nárokov, ktorým Banco Cetelem vyhovel všetkým návrhom žalobkyne vo veci samej. Na druhej strane Banco Cetelem uvádza, že účastníci konania vo veci samej dospeli k dohode o urovnaní, ktorou sa žalobkyňa vo veci samej vzdáva všetkých svojich žalobných návrhov výmenou za zaplatenie požadovanej sumy

zo strany Banco Cetelem. K tomuto listu bola pripojená kópia návrhu na schválenie tejto dohody o urovaní predloženej vnútroštátnemu súdu 10. mája 2021, ako aj kópia dôkazu o zaplatení dohodnutej sumy 12. mája 2021.

- 24 Podľa uvedenej dohody dôjde k ukončeniu predmetnej úverovej zmluvy a každá zo zmluvných strán vyhlasuje, že nemá voči druhej strane žiadne ďalšie pohľadávky.
- 25 Na otázku Súdneho dvora, či na vyriešenie sporu vo veci samej ešte potrebuje odpoveď na prejudiciálne otázky, vnútroštátny súd vo svojej odpovedi z 31. augusta 2022 uviedol, že 7. mája 2021 rozhodol, že bez ohľadu na uznanie nárokov je potrebné zotrvať na návrhu na začatie prejudiciálneho konania, keďže na to existuje zjavný všeobecný záujem. Okrem toho 11. mája 2021 vnútroštátny súd rozhodol, že návrhu na schválenie dohody o urovaní nemožno vyhovieť, kým je konanie prerušené do vydania rozhodnutia Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní.

O zastavení konania

- 26 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdny dvor neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti (rozsudok z 26. marca 2020, Miesto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 43, ako aj citovaná judikatúra).
- 27 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že konanie, ktoré upravuje článok 267 ZFEÚ, je nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Únie potrebný na vyriešenie sporov, ktoré prejednávajú (rozsudok z 26. marca 2020, Miesto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 44).
- 28 Okrem toho podľa článku 100 ods. 2 svojho rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek rozhodnúť, že podmienky konania z dôvodu nedostatku jeho právomoci prestali byť splnené.
- 29 V prejednávanej veci na jednej strane z listu z 1. augusta 2022, ktorý Súdny dvor predložila Banco Cetelem, vyplýva, že účastníci konania vo veci samej uzavreli dohodu o urovaní, ktorou sa žalobkyňa vo veci samej, ako protihodnotu za zaplatenie sumy zo strany Banco Cetelem, vzdáva akýchkoľvek nárokov voči nej vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy. Ako vyplýva z jeho listu z 31. augusta 2022 a z písomností pripojených k tomuto listu, vnútroštátny súd potvrdzuje existenciu tejto dohody o urovaní.
- 30 Na druhej strane treba konštatovať, že vnútroštátny súd vo svojom liste z 31. augusta 2022 uviedol, že trvá na svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že jeho otázky sa týkajú oblasti všeobecného záujmu. Podľa jeho názoru by odpovede mohli ukončiť situáciu právnej neistoty, ktorá vznikla na základe judikatúry Tribunal Supremo (Najvyšší súd), a mohli by byť relevantné na vyriešenie mnohých podobných sporov, o ktorých, medzi inými, rozhoduje.
- 31 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že odôvodnením návrhu na začatie prejudiciálneho konania nie je formulovanie poradných názorov na všeobecné alebo hypotetické otázky, ale potreba, ktorá je vnútorne spätá so skutočným riešením sporu. Pokiaľ je zřejmé, že položené otázky už zjavne nie

sú relevantné na vyriešenie tohto sporu, Súdny dvor rozhodne o zastavení konania [rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 70 a citovaná judikatúra].

- 32 Konkrétne, keďže zo znenia, ako aj zo systematiky článku 267 ZFEÚ vyplýva, že predpokladom prejudiciálneho konania je to, že vnútroštátne súdy skutočne riešia prebiehajúci spor, v rámci ktorého majú vydať rozhodnutie, ktoré bude môcť zohľadniť rozsudok z prejudiciálneho konania, Súdny dvor musí rozhodnúť o zastavení konania, ak sa spor vo veci samej stal bezpredmetným [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. marca 1998, Djabali, C-314/96, EU:C:1998:104, body 21 a 22, ako aj uznesenie z 1. októbra 2019, YX (Zaslanie rozsudku členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba), C-495/18, EU:C:2019:808, body 19 a 24 až 26].
- 33 Hoci v danom prípade konanie vo veci samej na vnútroštátnom súde ešte formálne prebieha, keďže vnútroštátny súd rozhodol prerušiť konanie v tejto veci na účely tohto prejudiciálneho konania, z informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že účastníci konania vo veci samej uzavreli dohodu o urovaní, ktorá bola vykonaná, a že na vnútroštátny súd podali návrh na schválenie tejto dohody, ktorá ukončuje ich spor. Z toho vyplýva, že odpoveď Súdneho dvora na otázky položené vnútroštátnym súdom by nebola pre tento súd vôbec užitočná pre rozhodnutie v tomto spore, ktorý sa stal bezpredmetným.
- 34 Za týchto okolností je potrebné prejudiciálne konanie začaté o tomto návrhu zastaviť.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Konanie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (Súd prvého stupňa č. 4 Castelló de la Plana, Španielsko) rozhodnutím zo 7. mája 2021, sa zastavuje.

Podpisy